

Arrest

nr. 47 376 van 24 augustus 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 27 april 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 maart 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 20 mei 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 juni 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. CEURSTEMONT, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché R. LARNO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bezit de Nigeriaanse nationaliteit en werd op 29 april 1981 geboren te Lagos. U hebt drie kinderen ((O.F.) (°5/5/2004), (O.A.) (°5/4/2007) en (O.O.T.) (°14/9/2009). De vader van de drie kinderen, (J.O.), is op 5 juli 2009 overleden.

*Op 18 september 2009 diende u een **eerste asielaanvraag** in. Op 16 november 2009 werd uw asielaanvraag door de Dienst Vreemdelingenzaken onontvankelijk verklaard, wegens vermeende ‘afstand van asielaanvraag’ omdat u geen antwoord gaf op een oproeping van deze dienst. U tekende geen beroep aan tegen deze beslissing. U keerde niet terug naar uw land van oorsprong.*

*Op 27 november 2009 diende u een **tweede asielaanvraag** in bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Tijdens uw verklaringen voor het CGVS bij uw tweede asielaanvraag, gaf u aan dat u bij de geboorte van uw eerste kind – (O.F.) – voor het eerst een conflict met uw vader (O.T.) had. Uw vader is evangelisch christen en u bent christen van bij uw geboorte. Uw vader wou niet dat u*

huwde met de vader van uw kind, (J.O.), omdat hij een moslim was en hij dreigde u te vermoorden indien u opnieuw zwanger zou raken. Op 5/4/2007 beviel u van een tweede kind, (O.A.), en vroeg u aan uw vader toestemming om te huwen. Hij gaf aan dat u moest huwen, dat het hem niet interesseerde en dat hij niet van moslims moest hebben. Uw vader was niet aanwezig bij het huwelijk. Sinds de dag van het huwelijk werd u moslim. Sindsdien kende u geen problemen meer met uw vader. Op 5 juli 2009 overleed uw man (J.O.) en ging u opnieuw bij uw vader wonen. Op een dag zei uw vader dat hij u een stuk grond wilde tonen dat hij wou kopen. U en uw kinderen gingen met hem mee. Toen jullie aan het stuk grond toekwamen, zei hij dat hij jullie ging doden omdat u met een moslim huwde. Jullie liepen weg en kwamen een blanke man tegen. U vertelde hem van uw problemen en de blanke man vertrok in september 2009 met u en uw kinderen naar België, waar u op 14 september 2009 op een Thalys-trein beviel van (O.O.T.) en waar u op 18 september 2009 een eerste asielaanvraag indiende.

B. Motivering

Uw verklaringen en de nieuwe elementen die u in het kader van uw tweede asielaanvraag voorlegde, blijken onvoldoende te zijn om een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaarde uw land van herkomst te hebben verlaten omwille van een vrees tot vervolging door uw vader die het gevolg is van uw huwelijk met de moslim (J.O.), maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen op het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Voor wat de verklaringen betreft die u in het kader van uw **tweede asielaanvraag** aanbracht, kunnen volgende bedenkingen worden gemaakt.

Vooreerst kunnen bedenkingen worden gemaakt betreffende uw (moslim)huwelijk met (J.O.).

Toen de dossierbehandelaar u vroeg waarom u moslim werd, gaf u vaag aan dat dit was omdat u een moslim huwde (gehoor CGVS, p.5). Toen u gevraagd werd of uw kinderen besneden werden, gaf u aan dat u niet begreep wat bedoeld werd (gehoor CGVS, p.4). Toen u gevraagd werd wie de islam stichtte, gaf u aan dat u het niet wist en toen u gevraagd werd hoeveel soera's of hoofdstukken de Koran telt, gaf u aan dat u christen bent en dat u gewoon met een moslim huwde (gehoor CGVS, p.8). Uit informatie waarover het CGVS beschikt – met name een document met zeer elementaire informatie over de islam waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat de Profeet Mohammed de islam stichtte en dat de Koran 114 soera's telt. Toen u gevraagd werd wat de 'Hadj' is, gaf u vaag aan dat dit naar een ander land gaan om voor god te bidden is en dat de Ramadan de Hadj is (gehoor CGVS, p.8-9). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat de Hadj de bedevaart naar Mekka is, één van de pijlers van de Koran naast oa. het gebed en de vasten of Ramadan. Toen u gevraagd werd wat 'Id al-Adla' is, gaf u aan dat dit driemaal uw handen wassen is en ook uw mond en gezicht (gehoor CGVS, p.9), terwijl uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat Id al-Adla het offerfeest is. Verder gaf u aan dat de betekenis van het woord 'islam' bidden tot god is, terwijl uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat het woord islam 'vrede aangaan' en 'onderwerping aan god' betekent. Toen u gevraagd werd wie Mohammed was, gaf u aan dat dit god was en toen gevraagd werd wie Allah was, gaf u aan dat hij god is (gehoor CGVS, p.9). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat Mohammed de profeet is. U gaf aan dat 'Mariam' de naam van de eerste vrouw van Mohammed was en u had er geen idee van met hoeveel vrouwen Mohammed huwde, terwijl uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat de naam van de vrouw van Mohamed 'Khadida' is. Van iemand die reeds op 5 mei 2004 beviel van een eerste kind van de moslim (J.O.), de man waarmee ze – naargelang de versies – drie tot zes jaar geleden een moslimhuwelijk aanging, het moment vanaf wanneer ze zichzelf als moslim beschouwde (gehoor CGVS, p. 5), mag verwacht worden bovenstaande basiskennis betreffende de islam te hebben. Dat u hiertoe niet in staat bent, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw bewering dat u moslim bent.

Toen u gevraagd werd wanneer u met (J.O.) huwde, gaf u aan dat u zes jaar geleden, op 29 september met hem huwde (gehoor CGVS, p.3). Toen u later gevraagd werd of u aan uw vader toestemming vroeg om te huwen met (J.O.), gaf u aan dat u toestemming vroeg nadat uw tweede kind geboren werd ((O.A.) werd op 5 april 2007 geboren) en dat uw vader zei dat u maar moest huwen (gehoor CGVS, p.7). Bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde u dan weer dat u op 29 september 2002 huwde met (J.O.) (dd. 7/12/2009, vraag 14). Uit bovenstaande blijkt dat u in het kader van uw asielaanvraag drie verschillende

data opgeeft betreffende de dag dat u met (J.O.) huwde, hetgeen de credibiliteit van uw verklaringen verder ondermijnt.

Toen u gevraagd werd naar de naam van uw man gaf u aan dat deze '(J.)' was. U zocht de achternaam op uw bijlage 26 en liet de dossierbehandelaar fonetisch '(O.)' opschrijven (gehoor CGVS, p.3). Verder gaf u aan dat uw man (J.O.) op 5 juli 2009 overleed (gehoor CGVS, p.4), terwijl u bij de Dienst Vreemdelingenzaken aangaf dat hij in augustus 2009 overleed (dd. 7/12/2009, vraag 14). Toen u gevraagd werd naar de namen van de ouders van uw man (J.O.), gaf u aan hun naam '(O.)' was, maar dat u niet wist wat de voornaam van deze mensen was (gehoor CGVS, p.4).

Aangezien bovenstaande vage verklaringen en onwetendheden uw moslim huwelijk met (J.O.) in twijfel trekken, kunnen bijgevolg ook ernstige vragen gesteld worden naar de waarachtigheid van het beweerde conflict met uw vader (O.T.), vermits u verklaarde dat uw huwelijk aan de basis lag van dat conflict.

Verder kunnen bedenkingen gemaakt worden bij reële dreiging die van uw vader (O.T.) uitgaat.

U verklaarde dat u bij de geboorte van uw eerste kind – (O.F.), °5 mei 2004 – voor het eerst een conflict met uw vader (O.T.) had en dat hij toen dreigde u te vermoorden indien u opnieuw zwanger zou raken (gehoor CGVS, p.7). Toen u op 5 april 2007 beviel van uw tweede kind, (O.A.), en u aan uw vader toestemming vroeg om te huwen, gaf hij aan dat u moest huwen, dat het hem niet interesseerde en dat hij niet van moslims moest hebben (gehoor CGVS, p.7). Er dient te worden opgemerkt dat uw vader zijn dreigementen niet uitvoerde en dat hij zelfs toestemming gaf om te huwen met de moslim (J.O.). Verder gaf u ook aan dat u sindsdien geen problemen meer kende met uw vader (gehoor CGVS, p.7). Toen u geconfronteerd werd met het feit dat uw vader u reeds eerder met de dood bedreigde, maar geen gevolg gaf aan deze bedreigingen en u gevraagd werd waarom u denkt dat hij u ook daadwerkelijk zou vermoorden, gaf u vaag aan dat hij niet van moslims moest hebben en dat hij niet wou dat de dochter van een evangelist met een moslim huwde en dat hij dáárom vele keren zei u te zullen vermoorden (gehoor CGVS, p.10). Reeds hogerop werd aangegeven dat uw vader zélf toestemming gaf om te huwen met de moslim (J.O.).

Bovendien kunnen een aantal bedenkingen worden geformuleerd bij uw 'vrees voor vervolging'.

U verklaarde dat uw vader u – na de geboorte van uw eerste kind – dreigde te vermoorden indien u opnieuw zwanger zou raken (gehoor CGVS, p.7). Toch ging u vreemd genoeg wonen in dezelfde straat waar uw vader woonde (gehoor CGVS, p.4-5). U gaf aan dat u dit deed omdat u geen enkel ander huis zag dat vrij was en dat er verschillende huizen tussen waren (gehoor CGVS, p.10). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat Lagos - met een geregistreerd inwonertal van bijna acht komma acht miljoen – de op één na grootste stad van Afrika is, wat uw verklaring dat u geen enkel ander huis zag dat vrij was ongeloofwaardig maakt.

Verder verklaarde u dat uw man (J.O.) op 5 juli 2009 overleed en dat u opnieuw bij uw vader ging wonen (gehoor CGVS, p.7-8). Toen u gevraagd werd waarom u bij uw vader ging wonen, gaf u aan dat dit was omdat de eigenaar van het huis waar jullie een appartement huurden, zijn huis wou renoveren (gehoor CGVS, p.7). Toen u gevraagd werd waarom u dan bij uw vader ging wonen en niet elders, gaf u vaag aan dat dit was omdat uw man stierf en dat u misschien elders zou gaan wonen als u meer geld verdiende (gehoor CGVS, p.8). Niettemin zou men van iemand die met de dood bedreigd wordt niet verwachten dat zij uitgerekend intrekt bij de persoon die de dreigementen uit. Het feit dat u dit wel deed doet verder afbreuk aan de ernst van uw voorgehouden vrees voor vervolging.

Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt u de oorzaak van uw problemen niet aannemelijk en kan bijgevolg geen geloof gehecht worden aan de door u beweerde vrees voor vervolging of een reëel risico op lijden van ernstige schade.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde geboorteakte toont de identiteit van uw dochter (O.O.T.) (°14/9/2009) aan, welke niet in twijfel wordt getrokken. Verder staat op het document dat de vader van het kind (J.O.) is. U bracht geen begin van bewijs bij inzake uw identiteit en reisweg, hetgeen verder een negatieve indicatie is voor uw geloofwaardigheid.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster wijt het gebrek aan kennis dat haar wordt verweten aangaande de islam aan de taal waarin het interview geschiedde. Zij zou in haar moedertaal perfect kunnen antwoorden op de gestelde vragen doch slechts een hoogstnoodzakelijke woordenschat kunnen hanteren in het Engels. De discrepantie betreffende de naam van haar echtgenoot wijt verzoekster aan een gebrekkige kennis van het Engels in combinatie met een zwaar accent.

Verzoekster benadrukt dat haar vader geen toestemming gaf om te huwen, dat zij na het huwelijk geen contact meer hadden, dat zij na het overlijden van haar echtgenoot geen andere uitweg zag dan weer bij hem in te trekken en dat op dat moment reeds geruime tijd was voorbijgegaan.

Zij verwijst naar artikel 48/5 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet) en stelt dat de bestreden beslissing de artikelen 48/3 en 48/4, juncto artikel 48/5 schendt.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoeksters asielaanvraag bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dient daarbij een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikel 48/3 en, in voorkomend geval, 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

2.2.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Verzoekster brengt geen documenten bij ter ondersteuning van haar identiteit of van haar voorgehouden reisweg, hetgeen een negatieve indicatie vormt voor haar algehele geloofwaardigheid.

Verzoekster verzocht bij het indienen van haar asielaanvraag zelf de bijstand van een tolk die de Engelse taal beheerst tijdens het onderzoek van haar asielaanvraag (administratief dossier, stuk 10). Bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) vermeldde zij het Engels en het Yuruba als haar talen van oorsprong (administratief dossier, stuk 9, nr.8). Wanneer haar bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (CGVS) werd gevraagd welke talen zij spreekt, antwoordde zij: "*Ik spreek Engels en Yuruba*" (administratief dossier, stuk 3, p.2). Bovendien werd haar bij het CGVS gevraagd of zij de ambtenaar begreep, werd verduidelijkt dat eventuele problemen – betreffende de vertolking of andere – gemeld moesten worden en werd haar duidelijk gemaakt dat zij het onmiddellijk moest zeggen indien zij een vraag niet begreep, hetgeen zij heeft nagelaten te doen (*ibid.*, p.1-2). Verzoekster heeft nergens enige opmerking gemaakt betreffende het verloop van het gehoor noch omtrent het feit dat zij het Engels onvoldoende machtig zou zijn. Aan het einde van het gehoor werd bovendien aan haar gevraagd of zij alles goed had begrepen waarop zij dit eenduidig bevestigde (*ibid.*, p.12). Derhalve is haar bewering dat de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen te wijten zijn aan het feit dat het gehoor geschiedde in het Engels en dat zij deze taal onvoldoende machtig is, niet ernstig.

Gelet op het voorgaande blijft de bestreden motivering onverminderd overeind waar deze stelt dat verzoekster (i) een uiterst gebrekkige kennis vertoont betreffende de islam terwijl zij beweerde moslim te zijn geworden in het kader van haar huwelijk met een moslimman verscheidene jaren geleden (ii) verschillende malen tegenstrijdige verklaringen aflegde omtrent de datum waarop zij zou zijn gehuwd

met deze man (iii) zelfs niet in staat bleek op correcte wijze de naam van haar echtgenoten te reproduceren zoals vermeld bij de DVZ (iv) tegenstrijdige verklaringen aflegde aangaande de datum waarop haar echtgenoot zou zijn overleden (v) de namen niet kon verstrekken van diens ouders. Deze motivering vindt steun in het administratief dossier, is pertinent en terecht en wordt door de Raad overgenomen.

Ingevolge het voormelde kan geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters beweerde huwelijk met een moslimman. Aangezien haar problemen met haar vader uit dit huwelijk zouden voortspruiten kan hieraan derhalve evenmin geloof worden gehecht. Dat daarenboven wordt vastgesteld dat verzoekster, indien het asielrelaas al enige grond van geloofwaardigheid zou bevatten - *quod non* - zij niet concreet aantoonde waarom zij omwille van enige grond voor vervolging (cf. artikel 48/3 §§ 3-4) tegen de beweerde aanslag door haar vader op haar persoon en haar kinderen geen bescherming bij de autoriteiten zou kunnen inroepen of verkrijgen.

De voorgaande vaststellingen zijn afdoende om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Kritiek op de overige, overvloedige motieven kan op zich niet leiden tot een hervorming van de bestreden beslissing.

2.2.2. Verzoekster voert teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen geen andere elementen aan dan degene aan de grondslag van haar asielrelaas. Gelet op de sub 2.2.1. vastgestelde ongeloofwaardigheid en de overige elementen in het dossier toont zij niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden voorhanden zijn om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig augustus tweeduizend en tien door:

dhr. W. MULS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. SANEN, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. SANEN

W. MULS